

Aprilie 28, 2019: Învierea Domnului (Paștile)

Apostolul: Faptele Ap. 1:1-8:

Cuvântul cel dintâi l-am făcut o, Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța, Până în ziua în care S-a înălțat la cer, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales, Căroră S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care (a zis El) ați auzit-o de la Mine: Că Ioan a botezat cu apă, iar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt, nu mult după aceste zile. Iar ei, adunându-se, Îl întrebau, zicând: Doamne, oare, în acest timp vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? El a zis către ei: Nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa, Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.

Evangelhia: Ioan 1:1-17:

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut.

Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

Din mila lui Dumnezeu ne-am învrednicit, încă o dată, să primim lumina lui Hristos în inimile și sufletele noastre.

În noaptea Învierii, precum și de-a lungul sezonului Pascal, creștinii ortodocși cântă adesea imnul biruinței lui Hristos asupra morții și iadului: ***Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.*** Prin aceasta, ei își reafirmă credința și nădejdea în biruința lor asupra morții și a forțelor întunericului.

Fiind garanția învierii noastre, Paștile, ”Sărbătoarea sărbătorilor,” deschide ușile Raiului și aduce împăcarea omului cu Ziditorul său.

În numele Consiliului Parohial și al Societății Doamnelor, doresc să adresez tuturor parohienilor și sprijinitorilor noștri, un Paște fericit, cu bucurie și sănătate!

HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Pr. George Bazgan

MESAJ DE SFINTELE PAȘTI

Consiliul Parohial și Societatea Doamnelor parohiei noastre adresează tuturor membrilor și sprijinitorilor bisericii noastre, cele mai bune doriri pentru un Paște Fericit, cu bucurii și sănătate!

HRISTOS A ÎNVIAT!

PASTORALĂ
LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2019
† IOAN CASIAN

din mila lui Dumnezeu

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei

*Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul Cel Înviat,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

“El a zis către ei:

*Nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa,
Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim
și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.”*

(Fapte 1, 7 – 8)

**Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,**

Hristos a înviat!

“Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit”¹ – cântăm într-una din stihirile canonului de Paște. Ne regăsim în noaptea bucuriei în care contemplăm lumina cea neapusă a Învierii lui Hristos. Este momentul în care noi creștinii ne zorim să celebrăm esența credinței noastre – începutul mântuirii tuturor în Hristos.

Textul Faptelor Apostolilor citit cu această ocazie ne arată sensul misiunii noastre de creștini. Suntem chemați în timpurile și spațiul istoriei noastre a fi martori, a fi apostoli, a deveni purtători ai mesajului celor dintâi văzători ai Învierii lui Hristos – adică Sfinții Apostoli și femeile mironosițe. Suntem chemați să fim apostoli în Ierusalimul, Iudeea, Samaria și până la marginea timpurilor noastre. Prioritatea misiunii noastre este primirea puterii transfiguratoare a Duhului Sfânt mai mult decât a ști ‘anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa’. Această putere face din creștinul cel adevărat și credincios un mărturisitor în fața lumii întregi a bucuriei învierii lui Hristos și a mântuirii tuturor.

Ne putem deci întreba: înțelegem că suntem mărturisitori ai timpurilor noastre, dar care este mesajul pe care suntem datori să-l transmitem? Găsim răspuns în Evanghelia de la Ioan:

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor. (Ioan 1, 1 – 4)

Învierea credinței omului prin Hristos înseamnă de fapt redescoperirea și reafirmarea adevărului fundamental – Dumnezeu este izvorul a toate. Mesajului central al misiunii noastre ca *biserici personale vii în Biserica cea mare a comunității creștine* este că lumea și omul își au început și temelie în Dumnezeu. El este Cel ce prin cuvânt a făcut toate. El este viața și lumina fiecărui om.

Învierea aduce cu sine o *conștiință reînnoită în Duhul Sfânt* care consideră și gândește totul din perspectiva lui Dumnezeu. Spune Părintele Stăniloae că “învierea lui Hristos ne întemeiază în general credința într-o continuare a vieții după moarte.”² Există o înviere a credinței și mărturisirii noastre în existența lui Dumnezeu ca temelie a toate și există o înviere a înțelegerii noastre după care realizăm că suntem creați pentru veșnicie din dragoste de Cel a Cărui generozitate nu poate fi măsurată.

Este oare suficientă doar credința în drumul mântuirii? Evanghelistul Ioan ne spune:

¹ Canonul Învierii cântarea a 3-a

² Dumitru Stăniloae. *Cultură și Duhovnicie. Opere complete vol 3*. Ed. Basilica: București 2012, p 73

Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. ... Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. (Ioan 1; 14, 16)

În dimineața Învierii mărturisim ca și creștini că simpla credință reînnoită dar abstractă a omului este importantă dar insuficientă mântuirii lui. Era nevoie de prezența vie prin întrupare a Fiului lui Dumnezeu, adevărată frământătură prin har și adevăr, ca să poată fi restaurate și împlinite deplin toate. Prin ea a putut fi refăcută mai întâi legătura profundă a lumii și omului cu Dumnezeu.

În ce fel Hristos ca adevărată frământătură restaurează toate? Sf. Atanasie cel Mare descoperă deplinătatea celor realizate de Hristos pentru mântuirea omului în misiunea Sa pământească:

... nimeni să nu se obrăznicească față de adevăr – că Mântuitorul a înviat trupul Său și că este Fiul lui Dumnezeu cel adevărat, fiind Cuvântul și Înțelepciunea și Puterea care a ieșit din Dumnezeu ca din Tatăl și Care în timpurile din urmă a luat trup pentru mântuirea tuturor și a învățat lumea despre Tatăl, a surpat moartea, le-a dăruit tuturor nesticăciunea prin făgăduința învierii, ridicând ca pârgă a acesteia trupul propriu și arătându-l pe acesta trofeu împotriva morții și stricăciunii ei prin semnul Crucii.³

În lucrarea de mântuire a omului Creatorul manifestă deplin responsabilitatea față de creația Sa. Hristos, temelia restaurării noastre, ne educă și săvârșește toate cele necesare vindecării și mântuirii noastre – întruparea, cunoașterea lui Dumnezeu, anihilarea morții și darul nesticăciunii prin Înviere. El este Cel care locuind în noi, ni se dăruiește participativ prin Trupul Său cel înviat ca *stâlp și temelie* a învierii noastre. Din interiorul umanității noastre asumate deplin prin Trupul Său înviat iradiază lumina harului vindecării noastre în înțelegere și faptă. Înțelegem că nu putem nimic din cele ale mântuirii fără de Dumnezeu – Tată, Fi și Duh Sfânt; înțelegem că ne revine responsabilitatea de a rămâne deschiși prin credință lucrării harului lui Dumnezeu în noi; înțelegem responsabilitatea acțiunii noastre prin făptuire față de Dumnezeu și de cei din jurul nostru. Devenim adevărați apostoli în mărturisirea prin înțelegere, cuvânt și faptă.

Cultul Bisericii în întregimea lui ne este călăuză și întărire în Dumnezeu. Credem, mărturisim și împlinim toate cele ale lui Hristos prin participare la Sfânta Liturghie și la Sfintele Taine, la viața de rugăciune și asceză a Bisericii. *“Biserica este împărăția lui Hristos Domnul - spune Părintele Vasilachi. El a întemeiat-o și prin puterea Lui, ea dăinuiește prin veacuri și în eternitate. În ea, El este de-a pururea prezent, iar apostolii de totdeauna împart omenirii vistierile cele cerești.”⁴* Biserica deși prezentă aici pe pământ în noi și printre noi este în același timp garanția și pârga vieții veșnice.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Suntem în *Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari)* și în *Anul comemorativ al Patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moisescu și al traducătorilor de cărți bisericești în Patriarhia Română*. Sunt două tematici care ne îndeamnă să medităm asupra valorilor noastre creștine și românești și asupra activității unor oameni de biserică neobosiți lucrători în apostolatul tradiției creștine autentice.

Părintele Stăniloae sintetizează în chip magistral matricea spirituală a satului românesc pentru a ne fi model și inspirație în acest an consacrat lui:

Satul e o unitate de oameni liberi. ... transparența activă și transfiguratoare a lui Dumnezeu, Care îi unește pe toți fără să-i confunde, se trăiește în modul cel mai accentuat

³ Sf. Atanasie cel Mare. *Cuvânt împotriva elinilor. Tratat despre Întruparea Cuvântului. Trei cuvinte împotriva arienilor.* (trad. Pr. Prof. Dumitru Stăniloae) Ed. EIBMO: București 2010, p 190

⁴ Vasile Vasilachi. *Întreita iubire de Dumnezeu, Biserică și Neam.* Colecția teologică *Cuvântul Vieții*: New York, p 249

în Liturghia duminicilor și sărbătorilor, în care toți se roagă pentru toți. ... Străvezimea transcendenței vie a lui Dumnezeu în trăirea satului românesc îi dă acestuia, pe lângă duhul unei adânci comuniuni, și pe acela al unei gândiri care unește în ea înțelegerea cu simțirea tainelor inepuizabile ale lumii și persoanelor unite cu Dumnezeu.⁵

Etosul satului românesc este un rezultat al spiritului creștin care îmbină libertatea și specificul personal cu comuniunea, asumarea înțelegătoare a vieții creștine cu uimirea și contemplarea smerită a tainelor care depășesc înțelegerea. Ele se întâlnesc în Sfânta Liturghie care este expresia cea mai autentică a unirii omului cu Dumnezeu. Modelul acesta euharistic milenar rămâne pentru noi o carte vie a lucrării lui Dumnezeu prin intermediul persoanei umane în societate. El ne poate fi ghid și inspirație.

Gândindu-ne la a doua tematică a anului, exemplele celor necunoscuți cu numele - *preoți, învățători sau primari vrednici*, alături de patriarhii *Nicodim și Iustin* – și de traducătorii de carte bisericească precum – *Mitropoliții Dosoștei, Veniamin Costachi și Irineu Mihălcescu, preoții Dumitru Stăniloae, Dumitru Bodogae, Dumitru Fecioru, Ioan G. Coman, Petre Vintilescu, Ene Braniște, Eufrosin Poteca, Olimp Căciulă, Matei Pâslaru, Spiridon Căndea, Mihai preotul, Sf. Paisie Velicivovschi, Arhimandriții Iuliu Scriban, Nicodim Grecianu și Vasile Vasilachi, Monahul Gherontie* și alții, devin repere necesare și incontestabile în meticuloasa lucrare de răspândire a mesajului creștin prin cuvânt, literă și osteneala traducerii și adaptării cuvântului mântuitor la realitatea noastră cotidiană.

Să devenim și noi în locurile în care ne găsim exemple vie și luminoase, de oameni liberi și deschiși înțelegerii realităților care ne înconjoară și pregătiți a vesti și întrupa mesajul creștin astăzi în vederea mântuirii tuturor.

Cu ocazia Praznicului Învierii Domnului, să mulțumim în același duh euharistic lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Sale. Vă doresc de asemenea tuturor cele mai alese gânduri de sănătate, mulțumire, pace și binecuvântare întru Iisus Hristos Domnul nostru!

Al vostru frate întru Domnul,
† IOAN CASIAN

Saint-Hubert/Montreal 2019

⁵ Dumitru Stăniloae. *Reflecții despre spiritualitatea poporului român. Opere complete vol. 9*. Ed. Basilica: București 2018, p 165 - 166

PROGRAMUL PENTRU SĂPTĂMÂNA MARE ȘI PAȘTI

DUMINICA FLORIILOR

Binecuvântarea stâlpărilor, Sf. Liturghie 10:00 A. M.

SFÂNTA LUNI

Denia pentru Marți 7:00 P. M.

SFÂNTA MARȚI

Denia pentru Miercuri 7:00 P. M.

SFÂNTA MIERCURI

Taina Sfântului Maslu 7:00 P. M.

SFÂNTA JOI

Liturghia Sf. Vasile cel Mare 10:00 A. M.

Denia Sf. Patimi (12 evanghelii) 7:00 P. M.

VINEREA MARE

Vecernia cu scoaterea Sf. Epitaf 3:00 P. M.

Denia Prohodului Domnului 7:00 P. M.

SÂMBĂTA MARE

Liturghia Sf. Vasile cel Mare 10:00 A. M.

SFÂNTA ÎNVIERE (PAȘTILE)

Slujba Învierii și Sf. Liturghie 12:00 noaptea.

Sfințirea coșurilor de Paști 3:00 A. M.

După sfințirea coșurilor va avea loc Agapa tradițională de Paști în sala mare.

DUMINICA PAȘTILOR

Vecernia (a II-a Înviere) 1:00 P. M.

LUNEA LUMINATĂ

Sf. Liturghie 10:00 AM.

MARȚEA LUMINATĂ

Sf. Liturghie 10:00 AM.

VINEREA LUMINATĂ

Sf. Liturghie 10:00 AM.

Hramul Bisericii

Hramul bisericii se va sărbători pe 26 mai, 2019, în prezența
ÎPS Mitropolit Nicolae și PS Episcop Ioan Casian.
Cu această ocazie, vitraliile vor fi sfințite și biserica noastră
va fi ridicată la rangul de Catedrală.

Pentru bilete (\$75.00/persoană), contactați pe
Mariana Diaconu: 780-473-6711 sau 780-660-4748 (text).

No refunds după 12 Mai.
Numărul de locuri este limitat.

Album Foto Parohial

În cinstea ridicării bisericii noastre la rang de Catedrală, Consiliul Parohial plănuiește un Album Foto Parohial, constând din fotografiile color ale membrilor și sprijinitorilor noștri care vor să participe.

Un fotograf profesionist va fi în Sala mare în fiecare zi, din ziua de marți, 30 aprilie până pe 4 mai, între orele 2:00 – 8:30 pm și între 10:00-4:00 pm, sâmbătă. Toți sunteți rugați să vă programați pentru a vă face gratis fotografia de familie (nu durează mai mult de 15 minute).

Cei care participă vor primi un Album în mod gratuit.

Expertul nostru, Darline Shelemey, se ocupă de acest foarte special Album 2019 și are nevoie de ajutorul nostru, pentru ca nimeni să nu fie uitat. Vă rugăm s-o contactați pe Darline, cât mai curând posibil, pentru o programare de 15 minute, la 780-908-4806 sau prin email: dshelemey@hotmail.com

Sprijinul Dvs. este mult apreciat.

MULȚUMIM TUTUROR!

MEMBRIA

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinatorii parohiei noastre să-și plătească membria până la Paști.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea răspunderilor financiare pentru perioada de vară și pentru restul anului.

VĂ MULTUMIM MULT!

ȘTERGARUL

La Cina cea de taină, în camera de sus,
Înconjurat de-apostoli S-a așezat IISUS.
Din sfeșnic se revarsă o galbenă lumină
Pe azimile calde, pe mielul fără vină...
Era plăcut prilejul și toate pregătite
Dar, vai! – uitase gazda o slugă a trimitere,
Un rob sau o copilă, ca după-a vremii lege
Cureaua de pe glezne pe rând să o
dezlege,
Să le aline talpa de colbul de pe drum...
Acum, cei doisprezece sfinți oarecum
Se întrebau în cuget cum vor șede la
rugă
Sau cine își va pune ștergarul cel de
slugă?...
O, iată-i, cum se-ncruntă privind cu
tulburare
Când vasele cu apă, când praful pe
picioare...
Și duhul îi întrebă cu șoapta lui ușoară:
"N-ai vrea să-ți pui tu, Petre, ștergarul
astă-seară?"
-"Chiar eu!? Nu șade bine, eu doar sunt
mai bătrân..."
Dar tu? Tu cel mai tânăr?" –Eu stau
lângă Stăpân!"
"Dar tu?" – întrebă duhul acum pe
Andrei.
-"Chiar eu? Sunt cel din urmă la Domnul
dintre ei."

"Dar tu care ții punga?" –"Eu am făcut
de-ajuns:
Am cumpărat merinde și mielul l-am
străpuns!"
"Tu, Toma, nu vrei, oare, să fii cel care
spală?"
-"Sunt trist ... se luptă-n mine o umbră
de-ndoială..."
-"Dar tu, Matei? Tu, Filip? Dar tu,
Tadeu? Dar tu?..."
Și-n fiecare cuget, răspunsul a fost:
"NU!"
Atunci, lasându-și brîul și haina-ntr-un
ungher,
S-a ridicat STĂPÂNUL cel coborât din
cer
Și-nfășurând ștergarul s-a aplecat ușor
Să-și spele ucenicii, ca rob al tuturor...
De-atunci, pe apa vremii, atâția ani s-au
dus...
Și-acum, a câta oară? se-așază iar Iisus
Prin DUHUL SFÂNT să-ntrebe pe cei ce-l
înconjoară::
-"N-ai vrea să-ți pui tu, Gheorhge,
ștergarul astă seară?
Tu, soră Mărioară? Tu, Mircea, Tu,
Mihai?..."
Frumos va fi odată acolo sus în RAI!
Dar azi sunt mii de treburi, necazul greu
se curmă,

Nu vrei în lumea asta să fii tu cel din urmă?...

E bun un vas de cinste, dar trebuie și-un rob!

Nu vrei să fii tu, frate, al fraților tăi rob?

Sunt răni neîngrijite, sunt focuri ce se sting

Batista-n care lacrimi, în taină, se preling,
Sunt văduve bolnave, bătrâni fără putere,
Sunt oameni singuratici, flămânzi de-o mângâiere,
Sunt prunci rămași acasă, cu-o mamă în spital

Sunt suferinzi ce-așteaptă al cerului semnal...

Se cere osteneală și jertfă uneori
Și nopți de priveghere și iarăși muncă-n zori,
Nu ducându-și cuvântul, când harul nu ți-i dat...

Sunt... mătură și acul... și rufe de spălat...
E lingura în cratiți și roata la fântână,
Ciocanu-n talpa casei și-un gard la vreo bătrână...

Să stai de veghe noaptea la câte-un căpătâi

Să-ntorci cu greu bolnavul, să rabzi și să mângâi,

Să-l scoți apoi la soare și să-i alini amarul...

Nu vrei cu MINE, frate, să-ți înfășori ștergarul?"

-”Chiar eu? Nu șade bine, eu doar sunt un bătrân!”

-”Chiar eu? Eu sunt prea tânăr, eu stau lângă STĂPÂN!”

-Chiar eu? Eu nu am vreme, eu am făcut de-ajuns...”

-”Chiar eu? –Chiar eu? Același și-același trist răspuns...

Atunci, lăsând să cadă cureaua lui și haina

-Iubirea fără margini trăindu-și iarăși taina –

Încet, a câta oară? S-a ridicat IISUS
Și plin de –atâtea gânduri, ștergarul iar și-a pus

Și-așa cum o mlădiță se-ndoaie lângă trunchi,
Stăpânul omenirii s-apleacă în genunchi...
La jugul fără slavă, IISUS din nou se-njugă

EL, Împăratul vieții, din nou e rob și slugă...

Veniți, voi, ce-n păcate nădejdea vi se frânge,
IISUS vă spală astăzi cu propriul Său sânge!

Voi, frați, goniți mândria, visările și somnul,
Luați cu drag ștergarul, alături cu Domnul

Și nu uitați: pe cale, orice lucrare-i bună,
Dar cine ia ȘTERGARUL, acela ia LUMINĂ!

